05/02/2022

Σταχυολόγηση εκ της Ακολουθίας του Οσίου Λουκά ύμνων αναφερομένων στην οσιακή βιοτή Του

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

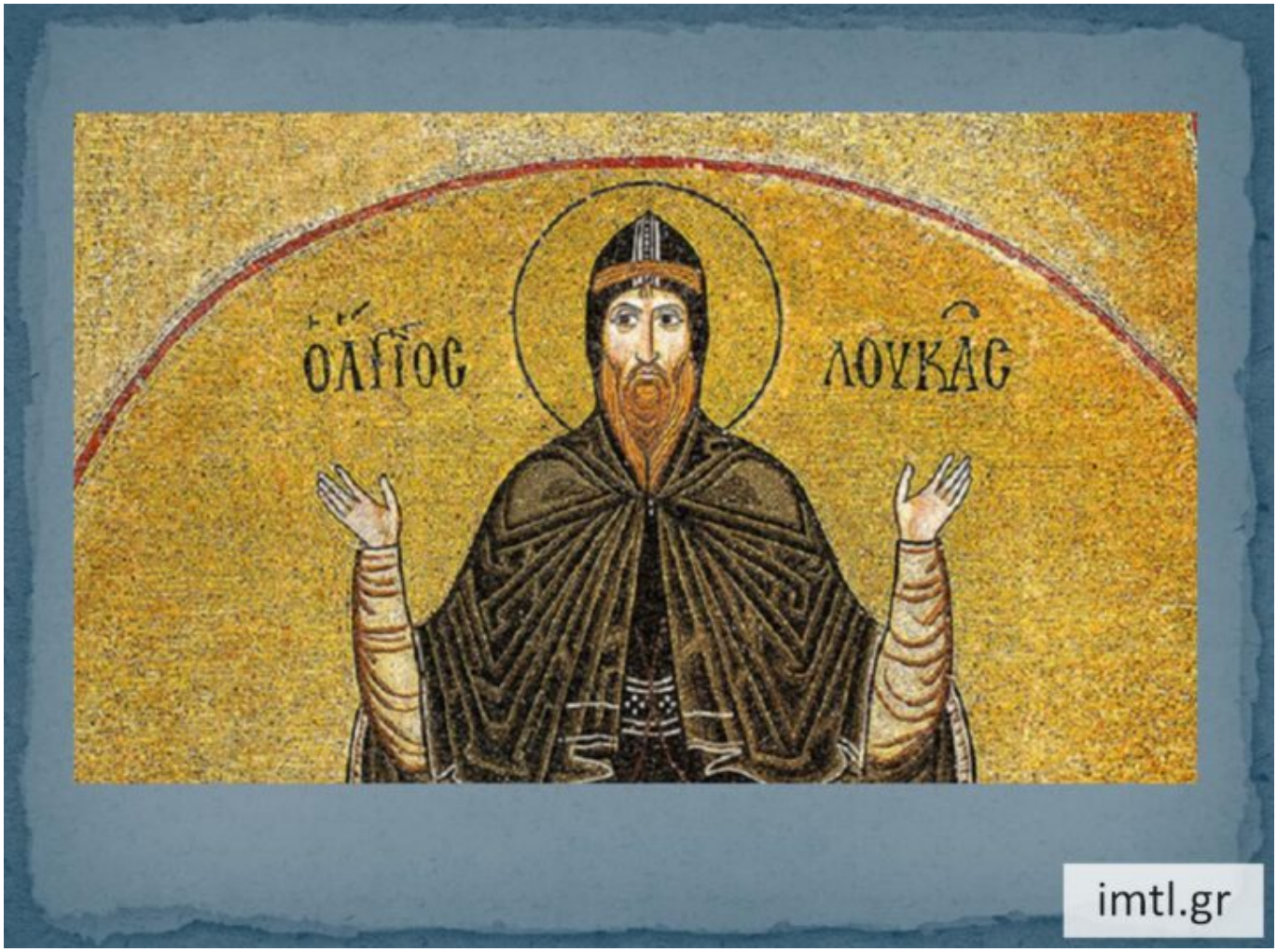

Καλλωπίζεται πατρίς ἡ θρεψαμένη σε, Πάτερ Λουκᾶ μακάριε, καί ἐπαγάλλεται χαρμονικῶς σήμερον ἐν τῇ πανηγύρει, κηρύττουσα τά σά κατορθώματα, τό δέ σῶμά σου τό ἱερόν, ὡς θησαύρισμα κατέχουσα βοᾷ σοι· μή ἐλλίπῃς πρεσβεύων ὑπέρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τό ἱερόν σου μνημόσυνον.

Σεμνύνεται η των Βοιωτών Εκκλησία για το ανεκτίμητο μαργαριτάρι της, από το θησαυροφυλάκιο των Αγίων Της, το οποίο πανηγυρίζει την 7ην Φεβρουαρίου, ζητώντας τις προς Κύριον πρεσβείες Του.

Ὅσιε πάτερ Λουκᾶ πανσεβάσμιε, τό τῆς Ἑλλάδος καύχημα, τῶν ἀσκητῶν ὡραιότης, οὐκ ἔδωκας, ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς εἰς κόρον, οὐδέ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως σου τήν ψυχήν καί τό σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθερώσας, καί σεαυτόν ἡτοίμασας τοῦ ἁγίου Πνεύματος καταγώγιον.

Το καύχημα της Ελλάδος και των ασκητών το αγλάϊσμα υπέβαλε το σώμα του σε πολλούς κόπους, με αγρυπνίες και αμέτρητες γονυκλισίες, ζώντας μόνος στην ερημιά και έχοντας σκάψει στη σκηνή του έναν επιμήκη λάκκο, σαν τάφο, στον οποίο ξάπλωνε για να έχει τη μνήμη του θανάτου άσβεστη.

Τόν φιλόξενον τρόπον, Ἀβραάμ ἐζήλωσας, μακαριώτατε, τούς ἀπανταχόθεν προσιόντας προθύμως δεχόμενος, καί προβλέπων τούτων, καί προορῶν τάς ἐπελεύσεις, ἀνεκήρυττες πᾶσι τρανότατα.

Σε όσους τον επισκέπτονταν τους φιλοξενούσε προσφέροντάς τους πνευματική και υλική τροφή μέχρι κορεσμού μη φειδόμενος φιλοξενίας ακόμη και αν γνώριζε ότι δεν είχε άλλες τροφές. Κοντά στην καλύβα του καλλιεργούσε κήπο με κάθε λογής λαχανικά και όλα τα πρόσφερε πρόθυμα στους έχοντες ανάγκη και στους περαστικούς. Όταν βρισκόταν στο ξερονήσι Άμπελος, στο οποίο πολλές φορές στερήθηκε όχι μόνο το ψωμί αλλά και το νερό, και η αδελφή του τού πήγε ψωμιά, δεν τα έφαγε, αλλά της είπε ότι αυτά είναι για την ανάγκη άλλων. Αν και η αδελφή του δεν έβλεπε άλλους στο νησί, ο Όσιος πράγματι πρόσφερε τα ψωμιά σε ναύτες, που προσάραξαν με το πλοίο τους στο νησί λόγω τρικυμίας, από την οποία σώθηκαν με επέμβαση του Αγίου. Στο νησί Άμπελος, που είχε καταφύγει μαζί με άλλους ανθρώπους λόγω εχθρικών επιδρομών, κάθε μέρα έφευγε και μετέφερε νερό και έδινε στους ανθρώπους, αλλά και κρασί και τρόφιμα όταν είχε τους μοίραζε, καθώς και ψάρια που ο ίδιος ψάρευε.

Χάριν μεγίστην εἰσδέδεξαι, παρά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καί κατ’ ἀξίαν τῶν πόνων σου, προορᾶν τά μέλλοντα, καί προλέγειν σαφέστατα, ἰᾶσθαι νόσους, διώκειν δαίμονας, ἐν τῷ καιρῷ δέ τῆς προσευχῆς ἀπό γῆς, ὦ ξένου θαύματος! εἰς ἀέρα αἴρεσθαι, σωματικοῦ, πάχους μή κωλύοντός σε, παναοίδιμε.

Λαμβάνει από το Θεό το προφητικό χάρισμα. Προφητεύει είκοσι χρόνια πριν την απελευθέρωση της Κρήτης από τους Σαρακηνούς λέγοντας: «Ῥωμανός Κρήτην χειροῦται». Όταν κάποιος τον ρώτησε αν εννοούσε τον αυτοκράτορα Ρωμανό τον

πρεσβύτερο, που τότε βασίλευε, ο Όσιος απάντησε «Οὐχ οὗτος ἀλλ’ ἕτερος». Πράγματι η απελευθέρωση της Κρήτης έγινε 20 χρόνια μετά, όταν αυτοκράτορας ήταν ο Ρωμανός Β΄. Προείπε την επιδρομή των Βουλγάρων στον ελλαδικό χώρο «Ἑλλάς ἐλαθήσεται καί Πελοπόννησος πολεμηθήσεται». Όταν λόγω των επιδρομών των Ούγγρων ο Όσιος με πολλούς από τα γύρω χωριά κατέφυγαν στην Άμπελο, και στη συνέχεια ο λαός θέλησε να περάσει απέναντι στην Πελοπόννησο, πιστεύοντας ότι η Στερεά Ελλάδα δεν θα απελευθερωνόταν σύντομα, ο Όσιος τους εμπόδισε λέγοντας: «Ἐαρινόν τό νέφος, ἀδελφοί καί ὅσον οὔπω διαλυθήσεται καί ἡ αἰθρία φαιδρότερον ἡμῖν ἐπιλάμψει».

Ἄκακος, ὅσιος, εὐθύς καί ἥμερος, καί ἀκέραιος ὤφθης, πάτερ Λουκᾶ· ὅθεν μεμακάρισαι, παρά τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καί Δεσπότου παμμακάριστε.

Χωρίς κακία πρόσφερε τη βοήθειά του σε κάθε έλλογο κι άλογο ον που συναντούσε, μάλιστα στο κελί του είχε κλεισμένους δυο όφεις και τους έτρεφε για αρκετό καιρό, αλλά και για τα σπουργίτια του αγρού μεριμνούσε για την τροφή τους. Πάντα ήταν ήρεμος και δεν εξοργιζόταν, όπως κάποτε που τον έκλεψαν, αλλά άφησε στο Θεό να μεταχειρισθεί τον κλέφτη.

Καλῶς τελέσας τόν ἱερόν, βίον σου, παμμάκαρ, καί λαβών ἀπό Θεοῦ τήν ἀντίδοσιν, χάριν ἰαμάτων, τυφλούς ἐφώτισας, χωλούς καί παραλύτους ἀποτελών ὑγιεῖς.

Τυφλοί, παράλυτοι, δαιμονισμένοι, χωλοί, λεπροί θεραπεύονται υπό του Οσίου προ του θανάτου Του αλλά και μετά καταφεύγοντες στον τάφο Του και στη λάρνακα, όπου βρίσκεται το ιερό του λείψανο, ώστε ο υμνογράφος του να αναφωνεί: Ἡ θήκη τῶν σῶν λειψάνων, Λουκᾶ, πηγή ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ᾗ πᾶς προστρέχων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σέ μακαρίζων, Ὅσιε, καί ὑμνῶν τόν Δεσπότην Χριστόν.

«Ἔπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,
Ὃς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων»

Προ του θανάτου του ο Όσιος προλέγει πως πρόκειται ο Θεός για λόγους που μόνο αυτός γνωρίζει, να δοξάσει αυτόν τον τόπο και πλήθη πιστών θα συρρέουν μέχρι τη συντέλεια του κόσμου και θα δοξάζουν το εκείνου θείο όνομα.

«Μέλλει γάρ τῷ Θεῷ λόγοις οἷς αὐτός οἶδεν ἀρρήτοις δοξάσαι τόν τόπον, ἄχρι γοῦν καί τῆς συντελείας πλήθους τῶν πιστῶν ἐνταῦθα συνερχομένων καί τό ἐκείνου θεῖον ὄνομα δοξαζόντων».

Επιμέλεια κειμένου: Αρετή Μουλαρά, Θεολόγος-Μ.Th.

Ιερά Μητρόπολη Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Ἀκολουθίαι τοῦ Ὁσίου καί Θεοφόρου πατρός ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος, (Στείριον: Ἔκδοσις Ἱερᾶς Βυζαντινῆς Μονῆς Ὁσίου Λουκᾶ, 2001).

Κρέμου, Γεωργίου, Προσκυνητάριον τῆς ἐν τῇ Φωκίδι Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ τοῦπίκλιν Στειριώτου, τόμος Α΄, (Ἐν Ἀθήναις: Ἔκδ. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων, 1874).

Σοφιανοῦ, Δημητρίου, Ὅσιος Λουκᾶς-Ὁ βίος του: Προλεγόμενα-μετάφραση-κριτική ἔκδοση τοῦ κειμένου, Ἁγιολογική Βιβλιοθήκη 1, (Ἀθήνα: Ἐκδόσεις Ἀκρίτας, 19932).